

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
 Egy évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 frt — kr.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Egy óra 1 frt — kr.

Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
 Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

A török uralom.

— B. Prónay Dezső beszédéhez. —

Debreczen, június 4.

(K. B.) A képviselőház tegnapi ülésén b. Prónay Dezső kijelentette, hogy magyar dynasztia a mohácsi vész óta nem volt és ma sincs. S a legnagyobb szerencsétlenségnek tartja Magyarországra nézve, hogy nem maradt inkább török fenhatóság alatt, mert a török fenhatóság alól függetlenül kerültünk volna ki, most pedig nem vagyunk azok.

Nagy megütközéssel vették e kijelentést azok, kik a történelmi igazságot meghallgatni nem szeretik, megérteni nem képesek; a hyperloyalitás megbotránkozott azon, hogy oly vakmerő ember is akadhat, a ki kétségbe vonja a kétféjű sas boldogító s áldásos voltát s azt meri állítani, hogy hazánk sokkal szerencsésebb lett volna, ha a kétféjű sassal soha meg nem ismerkedik.

Pedig b. Prónay Dezsőnek tökéletes igazsága volt, ezt belátja mindenki, a ki a történelem szellemét képes megérteni s a ki a történelmet szabad gondolkodással és ítélőképességgel kutatja és nem hallgat azokra, kik csupa hyperloyalitásból még a történelmet is képesek meghamisítani.

Mi már egy korábbi vezércikkünkben rámutattunk arra, hogy a magyar protestantizmus főmaradását első sorban a török uralomnak köszönheti. Azon területen, hol a török parancsolt, nem háborgatta senki a protestantizmust s ha akadtak egyes török pasák, kik üldözték a keresztényeket, azok egyformán üldözték a protestánsokat és katolikusokat, — de az ilyen pasák csak a ritka kivételek közé tartoztak, a török általában nagy türelmet tanúsított a keresztény vallás iránt s a lelkiismereti szabadság ellen — pogány volta dacára — ritkán vétett.

Ellenben mit tett a keresztény osztrák? Erről vértenger beszél! Ha a vértanúk megszólalhatnának, irtózatot dologokat suttozhatnának, a hyperloyális fülekbe. Vad fanatizmussal, kiméltlenül üldözte a protestantizmust, — börtönnel, gályarabsággal, keréketöréssel, fejvesztéssel, karóba huzással büntette a legkiválóbb protestáns férfiakat, kiknek egyedüli bűnük abban állott, hogy nem akartak a botránnyá fajult pápai tanokra felesküdni s nem akarták e tanok hirdetőit, a jezsuitákat, apostoloknak elfogadni. Napirenden volt a protestáns templomok konfiskálása, napirenden volt a protestánsok üldözése s hogy protestáns őseink hitüket mégis megtarthatták, az nem az

osztráknak, hanem a saját bátor, szívós kitartásuknak köszönhető.

Igaz, hogy a török is kegyetlenül üldözte a magyart, ha meghódolni nem akart. Városainkat, falvainkat földulta s a lakosság ezreit rabszjira füzte. De a török nem volt oly elfogult, hogy vallásáért is üldözte volna a magyart. Ennek köszönhető az, hogy a protestantizmus ma is legerősebb azon területen, mely felett hajdan török uralkodott.

S a mint a török nem üldözte a magyar embert hitéért, hasonlóképen nem üldözte nyelvéért sem. A legtöbb török pasa magyarul kormányzott. Maig is maradtak föl török pasák által kiállított, magyar nyelvű rendeletek a török uralom idejéből. A történelem nem tesz arról említést, hogy Magyarországnak valamely vidéke a török uralom alatt el-törökösödött volna. S a mint a török csapatok kivonultak Magyarországból, nem hangzott itt többé török szó s egyéb emléke a török nyelvnek nincs nálunk, mint hogy a magyar nyelvbe egy pár török szó (csárda stb.) átment.

A török tehát kimélttel viseltetett a magyar nyelv iránt is. Nem úgy az osztrák! Ez mindig arra törekedett, hogy bennünket civilizáljon, azaz németekké tegyen, pedig semmi kedvünk nem volt hozzá. Az osztrák helytartók és generálisok németül kormányoztak s mindent elkövettek a német nyelv terjesztésére. De a magyarok istene és saját szívóságunk megőrzött bennünket attól a csapástól is, hogy németekké legyünk!

Két ellenség tört reánk egyszerre: a török és osztrák, ezért bukott el hazánk. Külön-külön mindegyik ellenséggel megbirtunk volna, de a kettővel szemben erőnk kevésnek bizonyult, mivel pártokra szakadtunk. Ha az osztrák ránk nem tör a török hódítások kezdetén: úgy a török soha nem lett volna ur Magyarország felett, — így hosszú szenvedéseinket közvetve és közvetlenül az osztrák okozta. Ez történelmi tény, melyet eltagadni nem lehet.

De még az esetben is, ha egész Magyarországot meghódította volna a török: nyelvünk és vallásunk nem szenvedett volna annyit, mint az osztrák uralom alatt s a török uralom megszűntével nyelvileg és vallásilag egységes és független maradt volna a magyar nemzet!

Sajnos, hogy nem így történt. De így történt volna, ha a kapzsi szomszéd a zavarosban halászni nem akart volna. S ebben nagy igaza van b. Prónay Dezsőnek!

Ezen állítással szemben a tagadás nem ér semmit, mert a magyar nemzet

története azt bizonyítja, hogy nem a tárt, nem is a török, hanem az osztrák volt nekünk a legnagyobb ellenségünk és a legveszedelmesebb megrontónk!

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június 3-án.

Tegnap Kun Miklós kezdte a vitát, ki lelkes beszédet tartott az önkormányzat mellett s csatlakozott Szederkényi határozati javaslatához. Utána Tisza István mondott hosszabb beszédet, melyben főleg Apponyival polemizált. Azt állította, hogy a javaslaton történt módosítások Apponyi nélkül is megtették volna s a közigazgatási bizottság által megállapított szöveg korántsem bírhat egy paktumnak kötelező erejével. Apponyi erre kijelentette, hogy a tett igéretet a kormányra nézve kötelezők s ha azokat nem akarná beváltani, úgy ő és pártja az egész javaslatot elnevezni fogják. Gróf Szapáry Gyula sietett erre kijelenteni, hogy ragaszkodik a közigazgatási bizottság által átdolgozott szöveghez. A vita utolsó szónoka Molnár József volt, ki nagy figyelemmel hallgatott, szakszerű beszédet mondott az önkormányzat mellett.

Kun Miklós szerint a kérdés fontossága nem vonható kétségbe, midőn az egész ország foglalkozik vele s midőn még az államcsináló kormány mögött álló pártban is sokan akadtak, a kik nem tudták magukat arra elszánni, hogy a javaslatot megszavazzák. Az új rendszer, mely a nemzet kezéből kivieszi a végrehajtó hatalmat s átteszi a kormányhatalom kezébe, oly mérvű változást idéz elő a nemzet és kormány között létezett egyensúlyban, hogy ezáltal alkotmánykérdést képez.

Maga Tisza Kálmán egy 1865-ben írott művében azt mondta, hogy önkormányzat választott tisztviselők nélkül nem képzelhető. A mérsékelt ellenzékre ez axioma elfogadását rá nem oktrojálhatja, de a kormánypártra nézve annak elfogadását a politikai következetesség teszi kötelezővé. Választott tisztviselők nélkül az önkormányzat hasonlít az oly emberhez, kinek van feje, tud gondolkozni és elhatározásra jutni, de se keze, se lába, se a végrehajtáshoz szükséges testrésze egyáltalán nincs. A pártdekeknél mindennek fölé helyezése következtében a közigazgatásból teljesen száműzték az igazságot és pártatlanságot.

Tisza Kálmán tizennégy éven át volt vezére a többségnek s talán most is az; sem neki, sem a többségnek programját nem képezte az államosítás; hogy mernek tehát most az államosításhoz fogni, mielőtt a választóktól erre direct meghatalmazást kapnának? Régebben ezt sohasem merték volna megtenni s most is jogtalanság. Szükséges, hogy a kormány hatalma ellenében a nemzet választási joga megőriztessék. Szilágyi Dezső igazságügyminiszter tiz évvel ezelőtt az ellenzéki padokról kimondotta, hogy az államosításnak elengedhetlen előfeltétele a közigazgatási bíróság szer-

vezése s a tisztviselők szolgálati viszonyainak rendezése, e nélkül a kinevezési jognak a kormányra való ruházása veszedelmes.

Hát mért nem maradt hü a kijelentéshez sem Szilágyi, sem a mérsékelt ellenzék? Az egy, a ki hü maradt, Grünwald Béla volt, kinek emlékét kegyelettel érinti elismerésével. Kormányigéretnek hinni nem lehet. Kossuth Lajos honossága ügyében Tisza Kálmán kötelező ígéretet tett s hogy ne kelljen megtartani lemondott. (Egy hang a szélsőbalon: „Penzionáltak érte!”) Pedig ígérete a kormányt és pártját is kötelezte a Tisza lemondásával mégis az egész az elintézett ügyek közé került. Dárday Sándor azt mondotta, hogy ő huszonkét év óta tagja a közigazgatási bizottságnak s mindig előre látta, hogy az államosításnak előbb-utóbb be kell következnie.

Pedig e huszonkét év alatt Tisza Kálmán volt ellenzéki és kormánypárti, de mindig az önkormányzat híve volt s Dárday a municzipalista vezért mindenben követte, pedig alattomban az államosítás híve volt. Ez politika, azt látja, de átlátszó politika is, azt is tudja. (Tetszes a szélsőbalon.) Az autonómia iránt nem fognak érdeklődni mások, mint a kik a vármegyének tintát, a szolgálóknak posztót s a főispánnak zabot, (Zajos, hosszantartó derűtség. Egy hang: „Hogy megegye!”) illetve, a főispán lovainak zabot és szénát szállítanak.

Oly nemzetnek, melynek bármit alkosson, egyik kezében fegyvert kell tartania, oly nemzetnek kormánya nincs jogosítva, hogy a nemzet önkormányzati jogait eltörölje. Miután a közigazgatás ügyis pártszervezet, ő nagyon helyeselte volna, ha a főispánok nem a belügy-miniszter, hanem a szabadelvű párt végrehajtó bizottsága alá rendeltettek volna Nem fogadja el a törvényjavaslatot, de pártolja Szederkényi határozati javaslatát. (Zajos helyeslés a szélsőbalon. Kiáltások: „Öt perc!”)

Elnök azt hiszi, hogy még korán volna a termet szellőztetni.

Csanády Sándor: a kormánypárti beszédet szellőztessük ki? (Zajos derűtség.)

Tisza István első sorban Kun Miklós két állítását rektifikálja. Ezután áttér magára a törvényjavaslatra.

A kinevezési rendszer szükségességét azok után, a miket gróf Apponyi Albert mondott, nem tartja szükségesnek bővebben fejtegetni. Két aggálya neki is volt: az egyik, hogy a kinevezési rendszer behozatala a kormányhatalom bizonyos növekedését idézi elő, a másik

pedig az, hogy a kinevezés által egy, a jogosult helyi viszonyokhoz rejlő körülményeket kellő figyelembe nem vevő bürokrácia uralmát fogjuk megteremteni. Ezután kifejti, hogy mikben nem ért egyet Apponyival.

Apponyi részéről tévedésnek mondja azt, hogy a kormánynyilatkozatok tartalmát úgy tünteti fel, mintha ez az ő kérdéseinek következménye, az ő kérdései és fejtegetései által elert vívmány volna.

Hát itt azt hiszem — különben erre nézve talán megkapjuk illetékesebb helyről a felvilágosítást — hogy t. képviselőtársam e tekintetben gyökeresen téved, mert például épen azon a téren, melyre méltán a legnagyobb súlyt helyezük, s a melynél — örömmel konstatalhatom — csakugyan remélhetjük, hogy az eltérések köztünk nem lesznek nagyok, a közigazgatási bíróság kérdésében a t. miniszterelnök ur által tett és a bizottság jelentésébe felvett nyilatkozat, úgy tudom, semmi egyebet nem tartalmaz, mint a kormánynak e kérdésben eredetileg is elfoglalt álláspontját.

Általában az a felfogás nyilvánul Apponyi beszédében, mintha a kormány és pártja engedményeket tettek volna, csak hogy az ő és elvbarátai támogatását megnyerjék. A felfogást kénytelen tévedésnek mondani. A bizottság elfogadta azt, a mit helyesnek tartott, de nem egyesek kedvéért, hanem az elv kedvéért. A szabadelvű pártnak vannak kötelességei saját programjával szemben, de más párttal szemben nem.

Végül kijeienti, hogy a javaslatot elfogadják.

Gróf Apponyi Albert félremagyarázott szavait igazítja helyre. Beszédét így végzi: A mi magam és t. elvbarataim nevében kötelességemmel teszi a felszólalást, az a t. képviselő ur beszédének az a része, melyben tagadja, hogy a kormány nyilatkozatai és a bizottság megállapodásai velünk szemben kötelező erővel bírnának. A képviselő ur ezen állításának jogosultságát viszont én tagadom egész határozottsággal. Azok a kormánynyilatkozatok, melyek a jelentésbe be vannak véve és azok is, a melyek be nincsenek véve, a kormány által annak tudatában tettek, hogy szavazatunk azok megtételétől függ. Azok a kormányra nézve — és remélem a t. miniszterelnök ur nem fog meghazudolni, — oly mérvben kötelezők, hogy azok nemcsak a politikai, hanem az egyéni tisztesség szempontjából is többé vissza nem vonhatók. (Helyeslés a bal- és szélső baloldalon.) Meg vagyok győ-

ződve, hogy a t. miniszterelnök ur is ebben a felfogásban van és ezen felfogáshoz képest fog eljárni. (Helyeslés balfelől.)

A mi pedig magukat a bírósági megállapodásokat illeti, igaz, hogy azok formaszertinti paktumot, vagy szerződést nem képeznek, de ha ez így áll és ha a képviselő ur ebből a többségnek azt a jogát akarja levonni, hogy azok a megállapodások, a mi felfogásunk ellenére, azoknak a biztosítékoknak hátrányára, a melyeket mi azokban feltalálni vélünk, visszamondhatók: hát ám legyen! de ezzel szemben nekem csak egy feleletem van, (Halljuk! Halljuk!) t. i. annak határozott kijelentése, hogy az, a mit a bizottságban a közszabadság, a jogvédelem, az önkormányzat, az ellenőrzés tekintetében megállapítottunk, e tekintetben a követendő biztosítékok oly minimumának tekintem, hogy a mely pillanatban ezektől a megállapodásoktól bármely részben visszalépés történik, az egész törvényjavaslattal szemben határozottan ellenző állást leszek kénytelen elfoglalni. (Élénk helyeslés a bal- és a szélső baloldalon.)

T. ház! Nem mondtam el ezt ebben az alakban az általános vitában tett felszólalásomkor. Miért? Mert kerülni akartam még csak látszatát is minden oly nyilatkozatnak, melyet bárki is fenyegetésnek, vagy ehhez hasonlóknak tekinthetne. De midőn a tuloldalról történnek oly nyilatkozatok, mint a tisztelt képviselő uré, azt gondolom a tuloldal minden elfogulatlan tagja igazat ad nekem, ha azokkal szemben ezt a kijelentést megtenni magam és elvbarátaim iránti kötelességemnek tartottam. (Élénk hosszas éljenzés és helyeslés a bal- és szélső baloldalon.)

Kun Miklós személyes kérdésben vizsautasítja Tisza Istvánnak némely sértő kifejezését.

Tisza István megjegyzi, hogy amit gr. Apponyi a részleteknél követelt, az nekik már régebbi meggyőződésük volt. Gr. Apponyi szép illuzióban élt s ő csak sajnálja, hogy az ilyen hamar szétoszlott. (Nagy zaj.) Ő nem utasítja vissza a felajánlott támogatást, sőt örül, hogy egy elvi állásponton vannak.

Gróf Szapáry Gyula miniszterelnök: Sokszor történt arra hivatkozás e vita folyamán, hogy a törvényjavaslat mily lényeges módosításokon ment keresztül a bizottság tárgyalásain és kik indítványozták ezen módosításokat.

Ép, t. ház, sem a bizottságban nem azért

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Elvirult kikeletből.

*Együtt vagyunk a társaságban.
S te beszédes és vidám vagy nagyon,
De engem izgat fecsegésed
És szinte bosszankodva hallgatom.*

*Lelkemre! csak az isten óriz,
Hogy — éppen nem törődve semmivel —
Fecsegő, csacska, piros ajkad,
Egy merész csókkal nem némitom el.*

Endrődi Sándor.

Az anya.*)

(Mese.)

Irta: **Natalia** szerb királyné.

Az anya egy szép fiát szült. Kedvesen bájosan fejlődött anyja ölében, mint a rózsza a virító bokron. Az anya szerette, gyógyította a gyermeket, mert benne birta egész élete boldogságát. Egyik szép nap a másik után mult a nélkül, hogy a boldog anya észrevette volna.

* E mesét, melyben erős vonatkozást találunk saját sorsára, nem régen írta a számkivetett királyné.

Határtalan szeretetében nem közönséges gyermeknek tartotta fiacskáját, hanem angyalnak, kit vigaszul küldött számára a jó ég. — Mig ily büszke volt boldogságára, történt azonban valami, a mi mélyen megrendíté anyai szívét.

A gonosz szellem, — kit mindenki került és a ki határtalan gonoszságában folyvást csak arra törekedett, hogy jó embereket megkárosítson — megtudta ugyanis, hogy van a világon egy anya, kinek boldogsága sokkal nagyobb, mint mindami sötét gonoszságok, melyeket a gonosz szellem mindez ideig elkövetett. Ez bosszantotta a szellemet s folyvást azon törte fejét, mit tehetne itten. Felgyujtsa a házat, hogy anya és gyermek elégjenek, vagy valami iszonyúságot próbáljon meg? . . . Végre eszébe jutott, hogy legjobb lesz, ha legkedvesebb barátinjához, egy tekeke asszonyhoz megy, kinek Ármány a neve. Mert ez az asszony epoly kevéssé szívelhette a boldog embereket, mint ő.

Sebtében házához röpült, hol nagy fejtrésben találta a fekete asszonyt, felbomlott hajjal, fekete, bösz ábrázattal. A gonosz szellem háromszor üvöltött a tető fölött. — „Ki az? rikácsolt a banya. »A Gonoszság«, felelé a szellem. »Mindjárt, mindjárt«, viszonzá

az asszony, aztán seprűjére kapott s egy pár érthetetlen szót dörmögve, kiszállt a kéményen.

Az éj már régen beállott, midőn a Gonoszság és az Ármány az alvó világ fölött a lége emelkedett. Számatalan csillag világította be az égboltozatot, hogy az éji homályt eloszlassa. De a mint a Gonoszság és Ármány megjelentek, egyik csillag a másik után kialudt. A mindenség csakhamar áthathatatlan sötétségbe merült; csak a fekete asszony szemei fényltek és villámlottak pokoli tűzként. Mindketten egy felhőre szálltak és ez vadul száguldva tetők tornyok fölött, a boldog anya házáig vitte őket. »Aha!« rikácsolá a banya, »most már tudom, mit akarsz. Nemde, ellopjuk a gyermeket!«

Nem tartott sokáig és a gonosz szellem terve valósággá és tette lön. Mig ugyanis a boldog anya aludt, egy idegen kéz elragadta a fiát mellőle.

Az anya fölébredt, fölsikoltott, a mint észrevette, hogy fia nem fekszik mellette. Mint sebzett oroszlán rohant a szomszédos termekbe, hol a gyermek játszadozni szokott. De ezek is üresek voltak. »Fiam, fiam! hol vagy?« kiáltozó kétségbeesésében, de a gyermek vidám

fogadtam el az ott tett módosításokat, sem itt nem azért fogom elfogadni, mert azokat ez vagy amaz indítványozta, hanem azért, mert a tett módosításokat helyeseknek tartottam (Élénk helyeslés a jobb- és a baloldalon) és mert azok a törvényjavaslat lényegének megfelelnek. Éppen azért azon hozzámt intézett kérdésre: vajjon azon módosításokkal szemben, melyek a bizottságban elfogadtattak, milyen állást foglalok el, kijelentem, hogy én igenis a bizottság által tett módosításokhoz és azon szöveghez, mely a képviselőház előtt fekszik, ragaszkodom; (Élénk helyeslés) ragaszkodom azért, mert azokat jóknak tartom.

Kérem a t. házat, hogy a törvényjavaslatot az előttünk fekvő szövegben elfogadni méltóztassék. — (Élénk helyeslés a jobb-oldalon.)

Elnökök öt perczre felfüggeszti az ülést. Szünet után

Molnár József szólal fel. A javaslatot nem fogadja el a részletes tárgyalás alapjául, mert az nem javít a helyzetben s mégis alkotmányos jogaink csorbitásával jár. Az új rendszer fluktuácziójának teszi ki a közigazgatást s ez a legnagyobb baja. Nem tartja komoly alappal bíróknak azt, a mit az állami közigazgatás mellett felhozhatnak. Az eddig tapasztalt eredménytelenséget nem fogja megszüntetni az államosítás, mert mindenekelőtt erős nemzeti politikára volna szükségünk, a mi pedig nincs. A nemzetiségek tulajdonainak nem a választási rendszer az oka, hanem a főispánok.

A nemzet minden tagjának aktív szerepet kell vinnie az állam kormányzatban, s e javaslat nem ezt akarja. Felsorolja, hogy minő nemzetiségi propagandát üznek Erdélyben a román pénzintézetek. De ezeket nem látják a főispánok. Olyan községekben is, a hol katolikusok és reformátusok vannak, csak néhány görög katolikus élt, de ezek is tudtak magyarul: a huszonnégy éves magyar kormányzat alatt odajutott a dolog, hogy azokat a görög kath. családokat a nemzetiségi agitátorok áldozatok árán eloláhosították s ma már gyermekeik nem is tudnak másképpen, csak románul.

Pedig a főispánok most is kinevezettek voltak s a kandidáció jogánál fogva a főispánok nem engedtek más tisztviselőkkül, mint a kit ők akartak. Ebből is látszik, hogy a kinevezési rendszer nem fogja meggátolhatni a nemzetiségi üzemeket. Jó közigazgatás, jó igazságszolgáltatás s főleg kulturális és közgazda-

sági támogatás kell: akkor megszűnik a nemzetiségi agitáció veszélyes befolyása. E törvényjavaslat nem kedvez senkinek, csak a nagyuraknak; a népnek nem lesz semmi beavatkozása a közügyekbe és e javaslat még inkább belefogja törödtetni a népet a szolgálkútségbe. De már azért sem fogadja el a javaslatot, mert Ausztriában állami közigazgatás van s annak példája nem biztató. Pártolja Szederkényi javaslatát. (Élénk helyeslés a szélsőbalon).

Ülés vége 2 órakor.

— Elmulasztott üdvözlés. Károly román királynak uralkodó jubileuma alkalmából Európa összes souverainjei részint üdvözlő iratokban, részint — mint a szultán — értékes ajándékokkal is fejezték ki jó kívánataikat és rokonszenvüket. Csak az oroszok ura hallgatott. Mig a bukaresti egész diplomaciai személyzet megbízást kapott az illető államfőktől, hogy üdvözlője a királyt, a czári birodalom képviselője, jóllehet résztvett a katonai parádében, nem kapott ily utasítást. Ebben a nemzetközi illem durva megsértését látják. Pedig Oroszországnak kevés panáza lehet Románia ellen. Az orosz kegynek nem örvendő Bratianu, majd a Rosetti Carp-féle kabinetet lemondásra készítették, a mostani Floresku-kormányt pedig az orosz hivatalos sajtó lelkesülten üdvözlé. Így csak az gyanítható, hogy a Néva partján a Floresku kabinetől is többet vártak, mint a mennyit nyújt, nevezetesen Románia külügyi politikájának megváltoztatását, a minek éppen az uralkodó állja útját.

BELFÖLD.

Az osztrák államvasut megváltása. Bécsben egész határozottsággal lépett föl azon hír, hogy az osztrák államvasut magyarországi hálózatának megváltása iránt meg egyezés jött létre. A magyar kormány megváltásért fizet kilencz millió forintot készpénzben évi járadékkul. A budapesti központi igazgatóság mellett forgalmi igazgatóságok lesznek még: Budapesten, Pozsonyban, Kolozsvárott és Zágrábban.

A horvát tartománygyűlés keddi ülésén befejezték a vitát a földterhermentesítési alapról szóló jelentés fölött. Egersdorfer előadó még egyszer visszatér a földterhermentesítési főlétség történelmi fejlődésének fejtegetésére, indokolja a regnikolaris bizottság eljárását, sorra czáfolja az ellenzék által fölhozott érveket és végül elfogadásra ajánlja a regnikolaris bizottság jelentését. A jelentést ezután 64 szavazattal 11 ellenében elfogadták vita nélkül az erre vonatkozó törvényjavaslatot is.

Az új munkácsi püspök. A Pász-téyi János püspök halálával megürült munkácsi gör. kath. püspöki székre, mint az »Orsz. Ért.« értesül. **Firczak Gyula** ungvári gör. kath. prépost és országgyűlési képviselő nevezetett.

Expedíció a magyarok ősi hazájába. Gróf Zichy Jenő egy ázsiai expedíció szervezéséhez készül, mely a jövő év márczius havában indulna utnak. Résztvevői közt eddig Elek Gusztáv ezredes és Sennyey István orsz. képviselőt emlegetik. De az arisztokrata világból mindenesetre még többen is fognak csatlakozni hozzá. Utirányuk ez volna: Budapest—Fekete-tenger—Kaukázus—Kaspitenger—Aral-tó s nyugot Szibérián át egészen az Altai hegységig. A program különben még nincs megállapítva. Az expedíció visz magával egy geográfust, egy etnográfust s valószínűleg egy író. A kirándulás azonban nemcsak tudományos, hanem nemzeti czélokat is szolgál, a mennyiben főczélja a magyarok őshazáját keresni az Altai hegyek közt s egyéb helyeken, melyeket a tudósok kombinációba hoznak. Az uti költség egy emberre 3000 forint.

Vegyes hírek. Felfüggesztett megyei főjegyző. Viczmándy Ödön zemplén-ármegyei főjegyző ellen, kinek a főispánnal volt összeütközése s főispánja ellen rópiratot adott ki (hallatlan vakmerőség!), fegyelmi vizsgálatot rendeltek el s egyuttal hivatalától felfüggesztették. **Korai képviselőjelölés.** Csongrádon a függetlenségi és 48-as párt megkezdte a jövő választással szemben a szervezkedést és képviselőjelöltjeül Hegyi Antal plebánost már most kijelölte. A vasárnapi munkaszünet életbeléptetése után következő vasárnapon a budapesti hírlapszedők köre nagy ünnepet rendez. A kör ünnepi köztemény megírására Palágyi Lajost kérte föl. Az ünnepre egyébként is nagyban folynak az előkészületek s a program több érdekes pontot fog tartalmazni. **Képviselőjelölés.** Torda-Aranyosmegye felvinczi kerületében, mely Gál Jenő lemondása következtében ürült meg, Miksa Imre lépett fel mérsékelt ellenzéki programmal. Programbeszédét vasárnap mondta el. A választás június 3-án lesz. Ellenjelölt eddig nincs.

KÜLFÖLD.

Negyven zendülő kivégzése. A hajtai követhez érkezett port-au-prince-i táviratok megerősítik, hogy ott május 28-án lázadást kíséreltek meg. A zendülők vezereit kivégezték. Azóta a nyugalom zavartalan. A nyugati departement hadi törvények alatt áll. — Egy magántávirat szerint negyven lázadót végeztek ki.

felelete helyett csak a visszhang ismétlé az üres termekből: »Fiam, fiam!»

A kétségbeesett anya aztán égre függeszté szemeit és a gonosz szellemet látta maga fölött. »Hahaha!» rikácsolá ez. »Most testestől lelkestől szerencsetlen vagy. Nincs többé fiad. Nem fogod többé őt látni!»

A szellem nevetett és tova szállt. Az anya magára maradván, haját tépte és sirt keservezen. »Fel kell őt találnom!» Kiáltozá egyre kétségbeesésében. Messze, nagyon messze futott. Sem hegyek, sem völgyek, sem patakok vagy folyók nem képeztek akadályt az anya szíve előtt. Mint a fecske röpiült megpihenés nélkül faluról falura, városról városra, folyton kiáltozva: »Fiam, fiam!» De senkisémit segíthetett rajta. . . . Így teltek hetek, hónapok; eljött az őszi, el a tél is. A legutolsó falevelek is eltűntek, hó borította szerte a mezőket. . .

Egy napon szomorúan és fáradtan egy kiterjedt völgybe tévedt. Legelőbb is egy ropant szikla tűnt szemeibe, mely oly meredek volt, hogy egy oldalról sem lehetett megmászni. Ekkor egy utast vett észre, ki sietve közelített felé. »Barátom! kiáltá elébe, ki toltad e sziklát erre a helyre?» »Ez«, mondá az utas, »a három ördög szirtje, mely elzárja előled az utat fiadhoz.«

Az anya felsikoltott, a mint hallá, hogy fia a szirt mögött van. Megakarta mászni a sziklát, de az utas visszatartotta. És ő minden erejét összeszedte, hogy a követ helyéből kimozdítsa — de hasztalan. Sirva segítségül hívta az embereket, kik arra jöttek. De az egyiknek nem volt ideje, a másíknak kedve segíteni.

Igy egymaga küzdött a szirttel, és sem a Gonosz szellem, sem az Ármány nem bírta őt terhes munkájától visszatartani. Így mult év után — de ő nem érzett semmi fáradságot. Tolta egyre a sziklát, mert tudta, hogy mögötte van a fia. Ekkor feltámadt feje fölött a kékszemű Remény s mosolyogva, biztatóan tekintett le rá.

»Fiam, hol vagy?» — kiáltá végül az anya.

»Anyám, anyám!» — hangzott fel a tulajdon oldalról; ez azonban nem gyermek hangja volt többé, hanem érett ifjúé, mi végső erőfeszítésekre bírta az anyát.

Ekkor hirtelen félre dőlt a szikla s az anya elragadtatásában felkiáltott: »Hol vagy fiam?! És ő válaszolá: »Itt vagyok; most már nincs többé hatalom, mely bennünket elválaszt hat.« És hol van a három ördög?» kérdé az aggódó anya. »Ne félj tőlük. Vasra verettem

őket és most meg fogom fenyeíteni, hogy senkinek se árthassanak többé.«

»És mit akarsz az ördögökkel tenni?» kérdé az anya. »Megbüntetem őket« viszonzá a fiu. »Ne tedd«, mondá kérőn az anya, »csak parancsold meg, hogy üssék le a szarvukat, hogy több bajt ne okozzanak. A mi boldogságunk legyen bűnhődésük; kísérje őket minden jó ember megvetése.«

Igy szólott az anya és a jó fiu készségesen engedelmeskedett neki. Az ördögök aztán sirva pokolba kotródtak. És ez szerencse volt, mert ha az ördögök sirnak, akkor jó dolguk van a földön az embereknek.

(B—L.)

Gondolatok.

Ha már fényűzésnek lennie kell, tehát a következőket ajánlom a szép hölgy disztzésére: öltönye legyen a megszentelő malasztnak öltözete, övezete legyen az alázatosság, gyűrűje a kötelesség iránti hűség, karperecei az engedelmeség, nyakláncza a türelem, ékköve a nemesnek szeretete, virágai a buzgalom, fejéke a bölcsesség, rózsái a szemérem, kenőcsje a szerénység, illatszere a jó példák, gyémántjai a nemes tettek s ezeknek boldogító érdem érzete.

Az antiszemita czár. A szentpétervári pompás zsinagógát bezárták azzal az indokolással, hogy nincs értelme annak, hogy zsinagóga legyen oly városban, a hol zsidónak letelepedésre nincs joga. Ehez járul még, hogy ez épület felülhaladja szépségre a keresztény templomokat. A czár ma nagyobb zsidógyűlölő, mint valaha. Az a tilalom, hogy a francia kiállítás területén nem szabad a Marseillei enekelni, a czár egyenes parancsára vezetendő vissza.

A bécsi kivételes törvények megszüntetésére vonatkozó javaslatok tárgyalására kiküldött bizottság valamennyi szavazattal kettő ellenében határozati javaslatot fogadott el, melyben a kormány felhivatik, hogy a kivételes törvényeket szüntesse meg.

Vegyes hírek. Lefejezett követ. Egy párisi lap azt újságolja, hogy a Párisból legutóbb visszahívott Tscheng Ki Tong tábornokot, kínai követi titkárát, Kinába érkezésekor lefejezték. Ezt a hírt azonban semmiféle hivatalos jelentés még nem erősítette meg. — A prágai kiállítás. Stefania özvegy trónörökösné f. hó 8-án Prágába érkezik. — A prágai kiállítást eddig 225,000 ember nézte meg belépti díj mellett. — Kiegyezett székesegyházban. A lángok számos műkincset semmisítettek meg. A templom belseje teljesen kieggett. A kár több milliónyi. — A szerb király eljegyzése. Sándor szerb király — hír szerint — el fogja jegyezni Xenia hercegnőt, a montenegrói fejedelem legifjabb leányát. — Forradalmi deákliga. A pétervári rendőrség pár nappal ezelőtt több mint 500 házkutatást tartott, melyek egy forradalmi deákliga fölfedezésére vezettek. A deákliga Péterváron kívül Moszkvára, Kieve, Kazánra, Char-kovra és Odesszára is kiterjedt. — Anti-antiszemita egyesület. Az antiszemitizmus ellen alakult egyesült Becsben megtartotta alakuló közgyűlését, melyben Zichy Edmund gróf határozottan állást foglalt az antiszemitizmus ellen, a közgyűlés Zichyt tiszteletbeli elnöknek választotta meg. — A királyi pár Mayerlingben. A király és királyné a múlt pénteken minden kiseret nélkül Mayerlingbe érkezett. Hosszabb időt töltöttek a kolostorra alakított vadászlak kapornájában és 11 órakor tertek vissza a laizi kastélyba. — Földműves lázadás. Mint a „Daily Telegraph”-nak jelentik, Szibirak és Samara orosz tartományokban parasztlázadás tört ki, mely nagy verontást okoz. — Az olasz sereget csak a jövő ősszel látják el ismétlő fegyverekkel. A nyári hadgyakorlatok alatt ki fogják próbálni a fegyvereket s az elérendő eredményhez képest fogják a hadsereget azokkal fölfegyverezni.

Fölvívás előfizetésre.

Június hó kezdetével — bár az evnegyed még nem járt le — lapunkra új előfizetést nyitunk. A „Debreczen”, északkeleti Magyarország legrégebbi és legelterjedtebb politikai lapja, híven szolgálja a függetlenség örök eszméit s a jelenleg napirenden levő közigazgatási kérdésben bátor védelmezője az önkormányzati és választási jogoknak. A megindult nagy parlamenti harcoknak minden részletét ismertetni fogjuk s ha volt valaha szükség az olyan hírlapra, mely a független meggyőződés, a bátor szókimondás híve, úgy most van erre szükség, midőn csalékony jelszavakkal akarják félrevezetni s elámitani a népet. A ránk váró napokban, melyek alatt eldől azon kérdés, hogy szabadság helyett szolgásgátot vegyünk-e vállainkra: a „Debreczen” híven fogja szolgálni az igazi közvéleményt, mely a centralizáló törekvéseket elítéli s az önkormányzat és választási rendszer fontartását hangoztatja. A „Debreczen” mint eddig betöltötte, úgy most is befogja tölni hivatását s kérjük t. olvasóinkat, hogy a ránk váró küzdelemben minket támogatni sziveskedjenek. Annak tudata, hogy a mai válságos időben lapunkra nélkülözhetetlen szükség van, indított bennünket arra, hogy június elejével új előfizetést nyissunk. Előfizetést a hó bármely napján elfogadunk s előfizetéseket — 1 frtjával egy hónapra is fölveszünk.

Lapunk előfizetési ára:

Egy évre	10 frt.
Felévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt.

Tisztelettel ajánljuk lapunkat továbbra is olvasóink szives jó indulatába s partfogásába!

A „Debreczen” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Ujdonságok.

*** Napfogyatkozás.** A július 6-ára jelzett napfogyatkozás lefolyása a következő lesz: A hold árnyéka d. u. 3 óra 9 perczkor éri a földet. Az északamerikaiak, a kiknél az időben még csak délelőtt van, akkor már várják az érdekes természeti tüneményt. A hold mind inkább halad előre s körülbelül másfél óra múlva belep a nap keretébe s ott marad nem kevesebb, mint 48 percz hosszúig. Délután 5 óra 45 perczkor ér véget a napfogyatkozás a tengeren tulon s míg onnan hozzánk ér, várunk kell 6 óra 11 perczig. Ha ebben az időben a nyugati égbolt világos, látni fogjuk a napkorong jobb szeletét lassanként elhomályosodni. A hold mind előbbre halad a nap korongjában, de nem mint tavaly délkeleti, hanem északkeleti irányban, úgy, hogy este hat óra 52 perczkor a részleges fogyatkozás tetőpontját éri el: a nap átmérőjének háromtized része elsötétül. Ebben a pillanatban a napnak nagyon érdekes a képe. Madarfészek alakjában felülről ki van vájva s a szarvhegyek élesek. 7 órától kezdve a napkorong bal széle felé közeledik a hold s 7 óra 33 perczkor kilép belőle.

*** Az ügyvédi kamarából.** A debreczeni ügyvédi kamara részéről közhírré tétetik, hogy dr. Csutorás László kisvárdai és dr. Vajda Soma szolnoki ügyvédek, más kamara területére átköltözésük folytán, a kamara lajstromából kitöröltettek; továbbá, hogy dr. Brüll Bertalan h.-bőszörményi ügyvéd lakhelyét Debreczenbe tette át.

*** Halálozás.** Részvétel értesülünk róla, hogy a széles körökben ismert Czincz Ignác, volt megyei bizottsági tag, f. hó 2-án Nyiregyháza elhunyt. Még nem régen találkoztunk vele Debreczenben, hol gyakran megfordult, de még akkor nem panaszkodott arról, hogy egészségi állapota meg lett volna rongálva, — az utóbbi hónapokban azonban súlyos betegség támadta meg, mely véget vetett életének. Czincz Ignácot nagyon sokan ismerték arról, hogy rendkívül érdeklődött a politika iránt. — Gyakran lehetett őt látni a képviselőház karzatán, megyei és városi közgyűléseken, képviselő-választások idején pedig sorra járta a kerületeket. Beszélgetés közben is kedvenc tárgya volt a politika. Mindig magyar ruhát viselt, külsőleg is kifejezést akarván adni annak, hogy keblében magyar szív dobog, mely a függetlenségi eszmékért lelkesedik. Hajdúvármegye közgyűlésein gyakran szót emelt s nem egyszer kemény igazságokat mondogatott oda a hatalomnak. Hosszu ideig volt megyei bizottsági tag, — midőn azonban H.-Bőszörményben az antiszemita tulsulyra vergődtek: Czincz Ignácot kihagyták a megyei bizottsági tagok közül. Hanem azért ő folytonos érdeklődéssel kísérte a politikai mozgalmakat, úgy az országos, mint a helyi politikára vonatkozókat. Haláláról a következő családi gyászjelentés adatott ki: »Mély fájdalommal tudatom szeretett atyám, ipam illetve nagyatyám: néhai Czincz Ignác urnak, Hajdúvármegye volt bizottsági tagjának s Hajdú-Bőszörmény város választott városi képviselőjének, f. hó 2-án, életének 68-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. Földi maradványai f. hó 3-án Nagy-Kállóban, a családi sirboltban helyeztetnek örök nyugalomra. Debreczen, 1891. jun. 2-án. Leánya: Czincz Berta, férje Nagy József megyei tisztviselő s gyermekeik: Aranka, Gyula, Jenő, Szeréna, Károly, Vilma, Mathild és Janka. Béke hamvaira!»

*** Katasztrófa az új országház építésénél.** Iszonyú katasztrófa történt kedden este az épülő új országháznál. Egy csoport munkás a rendes munkaidőn túl egy tiz métermázsas súlyú faragott terméskövet akart a főhomlokzat első emeletén elhelyezni. A követ taligán tolták előre, de nem a nehéz kövek szállítására készített állványon, hanem egy folyosó deszkaboltozatán. A nagy teher alatt a padozat beszakadt és a kő a mélységbe zuhant. A taligát toló napszámok közül hat a pinczébe esett, még pedig oly szerencsétlenül, hogy négy szörnyet halt, kettő pedig a kórházban kiszenvedett. Az egyik munkás, a kire a kő ráesett, valóságos alakatlan hústömeggé zúzódott. A helyszínén azonnal megjelentek a rendőrség és törvényszék kiküldöttei, a kik egy a helyszíni szemle, mint a kihallgatások során meggyőződtek, hogy a katasztrófát vétkes gondatlanság idézte elő s a két pallért, a kit a felelősség méltán terhel, nyomban letartóztatták és bekisérték a főkapitányság börtönébe.

*** Tanfelügyelői körut.** Kiss József, Hajdúvármegye tevékeny kir. tanfelügyelője, tankerületben iskolák látogatása végett körutját mai nappal ismét megkezdette.

*** Hamispénz a kenyérpiacon.** Tegnap este nagy riadalmat csinált a kenyérpiacon egy nyurga mesterlegény, a ki egyik kofának hamis huszast nyomott a markába a fehér czipőért. A hamis huszast könnyen fel lehetett ösmerni — pléből volt nagyon kezdetlegesen összetakolva. A készítőjét, Szentessi János mesterlegényt, azonnal letartóztatták.

*** Köztisztasági szemle.** A rendőrbiztosok ma kezdték meg az udvarok megvizsgálását — közegészségügyi szempontból. A hol rendtelenséget találnak, a gazdát szigorúan megbünteti a rendőrség.

*** A kereskedő ifjak majálisa.** mely szombaton este fog a nagyerdei vígadóban tartatni, előreláthatólag kitünően fog sikerülni, — a rendezőség oly buzgalmat fejt ki, a mely megis érdemli, hogy esztélyünknek siker koronázza. Ma már különben városzerte nagy az érdeklődés, a mulatság iránt s nem is csoda, mert oly fesztelen jó kedv egy mulatságon sincsen, mint épen a kereskedő ifjúság által rendezett estélyeken. A talp alá valót Rác Károly kitünően szervezett zenekara fogja szolgáltatni. A táncolni kedvelő közönség figyelmét ezuttal ismételtelen felhívjuk eme mulatságra.

*** Kinevezések.** Buzás Pál debr. kir. törvényszéki joggyakornok a debreczeni kir. törvényszékhez, Jakó Zoltán h. böszörményi kir. járásbírói joggyakornok pedig a békési kir. járásbíróshoz aljegyzőkke nevezettek ki.

*** Jutalmak erdősitéséért.** A földmivelésügyi miniszter leiratot intézett az ország összes törvényhatóságaihoz, tudatva, hogy országos erdei alaptól a közgazdasági érdekből erdőszetileg miveendő oly területeknek beerdősítésére, melyen hegyomlások, hó- vagy kőgörgöttek megakadályozása, szelvényes és vizek rombolásának, valamint a futó homok tovább terjedésének megállítására végett az erdősités közgazdasági szempontból szükséges s amelyen létrejövő erdők véderdőkül fognak szolgálni, a folyó 1891. évre hat nagy jutalmat és hat elismerő jutalmat tűz ki. Legalább 25, illetőleg 10 kat. hold terjedelmű, egy tagban lévő erdősitéssel versenyző lehet minden erdőbirtokos vagy birtokos testület és illetve polgári, egyházi vagy urbéres község. — A kiadandó jutalmakban azon erdőbirtokos s illetve azon erdőtiszték részesülnek, kiknek tanácsa szerint és felügyelete alatt az erdősités teljesített. A jutalmakat 1896-ban szolgáltatják ki.

*** A szatmári ügyvédi kamaratitkárává,** a debreczeni kir. táblai bíróné kinevezett Unger Gusztáv helyére, szótöbbséggel Nagy Elek ügyvéd választott meg. Unger Gusztávnak a közgyűlés jegyzőkönyvi elismerést és köszönetet szavazott.

sok mész mellett magnezia (keserföld), sok káli, 10—15—20 százalék phosphorsav, kevés kénsav, kevés vas, e mellett még kevés szén is foglaltatik, — mely utóbbi elégtelése által szénsavat is fejleszt, mely nemcsak tápláléka a növénynek, de izzal vegyülve, a talajban foglalt növénytápok hatalmas oldó szere is, tehát igen termékenyítő hatású és mivel a tyukganéj sok légenyt és phosphorsavat tartalmaz, tehát a fent említett oldatok helyettesíthetők: ha 2000 súlyrész vízben 3—4 súlyrész tyukganéjat s 4—5 súlyrész bükkfahamut oldunk fel, (ez teljesen megfelel a fenti oldatnak), ha pedig még ez utóbbi oldathoz néhány kiló porhanyó istállóí trágyából, vagy néhány liter a trágyaléből hozzá keverünk s ez oldattal — a tiszta víz helyett — azt a helyeket, hová a dohánypalánta ültetetik, jól megöntjük, a dohány buja fejlődésére s így jó dohányszeremre biztosan számíthatunk — azért s mivel ez eljárás igen kevés költség s munkába kerül, ajánlom gazdatársaim figyelmébe s igen kívánatos, hogy mielőbb alkalmazásba vétessék.

Szerkesztői üzenet.

A főiskolai igazgatóságnak, helyben. A főiskolai vizsgálatok sorrendjét már régebben közöltük, így újabb közlése felesleges lenne.
D. D. urnak, Vác. Május 30-án kelt soraira értesítjük, hogy újabb küldeményét is megkaptuk. — Munkáiban van tehetség, de csak tetemes átdolgozás mellett lennének közölhetők, az átdolgozásra pedig alig vállalkozhatunk. Előbbi küldeményeinek közlése is azért késik, mert nagy mérvű elfoglaltságunk mellett nem igen tudunk időt szakítani arra, hogy dolgozataink a szükséges simításokat megtegyük. Reméljük azonban, hogy idővel olyan munkát is kaphatunk öntől, mely minden javítás nélkül közölhető lesz.
—s —ly urnak, helyben. A fentebbi üzenet önének is szól.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő,
Dr. Bakonyi Samu főmunkatárs.

Pályázati hirdetemény.

A A »debreczeni ipar- és kereskedelmi-bank«-nál a pénztárnoki állomásra, melylyel 1400 frt évi fizetés jár, **1891. szeptember 1-re** pályázat nyitattik. Jelentkezések a bank igazgatóságához Debreczenben 1891. június 25-ig bezárólag beadandók, még pedig szabályszerű bizonyítványokkal a pályázónak eddigi alkalmaztatásáról, a kettős könyvvitelben, számvitelben és számtanban való jártasságáról.
A megválasztandó pénztárnok hivatalba lépte előtt **2500 frt** szolgálati cautiót tartozik letenni.
Kelt Debreczen, 1891. június 2-án.

281 3—1 **Az igazgatóság.**

SZABÓ LAJOS FIAI
CZÈGNÈL
DEBRECZEN, RÓZSATÉR.
Nagyválasztékban kaphatók:
napernyők,
női, férfi- és gyermek-
harisnyák
207 25
olcsó, szabott árakban.

Szabadalmazott

étel- és palack-hűtő jégszekrényeket,
a legjobbnak bizonyult egészségi
szódavíz készülékeket
minden nagyságban.

Berndorfi chinaezüst

és Alpaca evőeszközöket
20 évi jótállás mellett ajánl:

Kaszanyitzky Endre

Debreczen, főpiacz 1900.

Árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálók.

Menyasszonyi KELENGYE

saját gyártmányu
fehérnemüekből
legnagyobb választékban
Kunz József és Társa

czégnél, kistemplom bazár 1. 221.

Leszállított árak!

Atyámtól átvett **üveg, porcelán és konyha berendezési** üzletben tulhalmazott raktár miatt az összes **asztali thea, kávé, mocca** készleteket, **függő lámpákat, fa- és bádog-tálczákat, virág-vázákat, disz-korsókat** a mai naptól leszállított

gyári árakon

szolgálom.

Debreczen, 1891. május hó.

Tisztelettel

251 15—15

Uj. Pájer József.

Eladó ház és föld.

Darabos-utca **1000 ház szám alatt levő utczára 15 öl széles ház,** építésre különösen alkalmas telekkel, Ondódi (Czucza) 40 öl földjével, mely tanyái épülettel is el van látva, avagy a nélkül is **eladó.** Értekezhetni a fentjelt házzal az alatt lakó tulajdonossal.
269. 3—2.

Kardos László

Czegléd-utca.

Ajánlja:

kitünő színes
függönyeit,

ágy terítőit,

olcsó és igen jó
BUTORSZÖVETÉIT

12.—

Egyedüli fürdő,

mely biztosan gyógyítja az összehsugorodott tagokat, minden nemét a köszvényes, csúszos bántalmaknak és bármiféle bőrbajokat s csontszut, továbbá görvély és sápkórt, máj, lép, vese, belső daganatok s egyéb női bajokra is a legkitünőbb hatású a jól berendezett

KONYÁRI SÓSTÓ FÜRDŐ

megnyitattott.

Fürdő-orvos: **Dr. ENGEL IGNÁCZ.**

Massage- és villany-gyógymód.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy a fürdő éttermét és italtermét átvettem és iparkodni fogok a m. t. vendégek megelégedését **jó magyar konyha és hamisítatlan italok** pontos és olcsó kiszolgáltatása által kiérdemelni.

Mely tisztelettel

Ludvig Jenő,
vendéglős.

A „DEBRECEZEN” NYOMDA RÉSZV. TÁRSASÁG

NYOMDÁJA

(Nagy-uj utca 1702. sz. Konrád-házban)

teljes új berendezéssel,

elvéllal mindenemü nyomtatványokat, u. m. folyóiratok, számlák, körlevelek, gyászjelentések, bái- és lakadalmi meghívókat és tánczrendeket, kereskedelmi-, ügyvédi- és községi nyomtatványokat stb.

a legizlésebb kivitelben és jutányos árak mellett.

Vidéki megrendelések Erdélyi István nyomdai művezető nevére címzendők.

Uj vállalatunkat, hol északkeleti Magyarország legrégibb és legelterjedtebb politikai naplajja a

„DEBRECEZEN”,

a szintén elterjedt »DEBRECEZENI HIRADÓ« és a „JOGI HETILAP” is nyomatik, ajánjuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Hirdetések a Debreczen cz. lapban a legjutányosabb áron közölhetnek.

 Bírósági nyomtatványaink készletben vannak.